

**DOMOWE OGNISKA
MIŁOSIERDZIA**

ks. Michał Dłutowski

DOMOWE OGNISKA MIŁOSIĘRDZIA

nr 2

Źródło Niepokalanej

Różaniec święty

APOSTOLICUM
Ząbki 2014

Projekt okładki
ks. Michał Dłutowski
Bogdan Żukowski

Redakcja
s. Janina Gwóźdź RSCJ

© by ks. Michał Dłutowski, Warszawa 2014

Inne materiały formacyjne dostępne na: www.swfaustyna.eu

Nihil obstat
ks. Stanisław Chabiński SAC, cenzor
Ząbki, 6.03.2014 r.

ISBN 978-83-7031-901-4

APOSTOLICUM

Wydawnictwo Księży Pallotynów
Prowincji Chrystusa Króla
ul. Wilcza 8, 05-091 Ząbki
tel. 22 771-52-00, 11; fax 22 771-52-07
info@apostolicum.pl
księgarnia internetowa: www.apostolicum.pl

Druk i oprawa: Drukarnia APOSTOLICUM, Ząbki

WSTĘP

Drogi czytelniku, przekazuję ci już drugi numer „Domowych Ognisk Miłosierdzia”. Ta broszurka dotyczy zaproszenia do modlitwy rodzinnej w domach raz w miesiącu.

Jej program:

1. Cześć Różańca świętego
2. Koronka do Bożego Miłosierdzia (może być połączona z tekstem nowenny na święto Miłosierdzia Bożego)
3. Akt zawierzenia rodzin i domów Bożemu Miłosierdziu

Boże Wszchemogący, życie i zmartwychwstanie nasze! Przychodzimy dzisiaj do Ciebie, żebrać o miłosierdzie dla naszej rodziny i domu. Jesteśmy świadomi naszych słabości i niewierności. Wpatrzeni w obraz Bożego Miłosierdzia i przeniknięci skruczą prosimy Ciebie. Uzdrów naszą rodzinę od pychy. Wybaw przez Twoje miłosierdzie od ducha oskarżeń i braku przebaczenia. Uratuj nas od grzechu... (można wymienić), który najbardziej nas niszczy i obraża Ciebie. Przywróć nam wzajemną miłość, abyśmy nawzajem stali się dla siebie świadkami miłosierdzia w czynie, słowie i modlitwie.

Prosimy o łaskę systematycznej modlitwy osobistej i rodzinnej. Jezu Królu Miłosierdzia, przez wstawien-

nictwo Twojej Niepokalanej Matki błogosław naszej rodzinie, domowi i Ojczyźnie. Poślij aniołów, aby nas strzegli na drogach twych przykazań i doprowadź do chwały zbawionych w niebie, który żyjesz i królujesz na wieki wieków. Amen.

4. Podjęcie modlitwy za daną osobę, z rodziny lub spośród znajomych, która bardzo jej potrzebuje.

Jako pogłębienie tej modlitwy przekazuję ci ten drugi numer „Domowych Ognisk Miłosierdzia”, który będzie dotyczył modlitwy różańcowej; zatytułowany „Źródło Niepokalanej”. Zaczerpnijmy łaski od Tej, która jest jej pełna.

DUCHOWY POKARM

Różaniec święty w swej istocie jest powtarzaniem nieustannym słów Bożych wypowiedzianych przez archanioła Gabriela. Modlitwa ta pomaga nam trwać przed Bogiem. Jest modlitwą nieustającą. Imię archanioła Gabriela oznacza „Stojący przed Bogiem” (Łk 1,19). Modląc się na różańcu, stajesz się podobnym do tego wielkiego Bożego anioła przez ciągłą pamięć o Bogu. W drugiej części *Pozdrowienia Anielskiego* wybrzmiewa modlitwa prośby Kościoła skierowana do Maryi: „módl się za nami grzesznymi teraz i w godzinę śmierci naszej. Amen”. Jest to modlitwa prośby, którą powinna cechować skrucha za grzechy.

Słowami tej modlitwy oddajemy w sposób najdoskonalszy cześć Maryi, gdyż są to słowa dane od Boga Ojca. Sprawiają one Maryi wielką radość i stają się zbawienne dla nas samych. Ponieważ Ta, która jest pełna łaski, udziela nam Bożych darów przez tę modlitwę. Dzięki różańcowi świętemu przyjmujemy miłość Niepokalanego Serca Maryi.

Modląc się na różańcu, jesteśmy podłączeni do źródła łask. Jak dziecko czerpie pokarm od matki, gdy jest w jej łonie, tak my przyjmujemy duchowy pokarm w łonie Kościoła świętego, który jest naszą Matką przez różaniec święty.

Modląc się na różańcu, zanurzasz się w wodach czystych Jordanu, które mają moc uzdrawiania. Podobnie jak Syryjczyk Naaman, który zo-

stał uleczone z trądu, przez wiarę i posłuszeństwo (zob. 2 Krl 5,1-19).

Na różańcu świętym obmywasz swoją twarz, jak niewidomy, który w sadzawce Siloam, dotknięty przez moc Jezusa, odzyskał wzrok (zob. J 9,1-11).

NABOŻEŃSTWO DO NAJSWIĘTSZEJ MARYI PANNY

Nabożeństwo do Najświętszej Maryi Panny jest pomocą w osiągnięciu świętości przez chrześcijanina. Obecnie nasze zjednoczenie z Bogiem jest bardzo mocno weryfikowane przez świat, w którym żyjemy. W dzisiejszych czasach przetrwają ci, którzy są radykalni w swej wierności Bożym przykazaniom. Nie pójdą na ustępstwa i nie zaakceptują kłamstwa grzechu, co w konsekwencji może prowadzić nawet do męczeństwa. Dlatego dzisiejsze czasy niejako zmuszają nas do świętości. Komentarzem do naszych zmagania duchowych mogą być słowa proroka Izajasza: „Ktokolwiek pozostał żywy na Syjonie i kto się ostał w Jeruzalem, każdy będzie nazwany świętym i wpisany do [Księgi] Życia” (Iz 4,3). Wierność Bożym przykazaniom jest dowodem miłości do Jezusa, co sprawia, że żyjemy w Jego łasce. Możemy to osiągnąć dzięki wytrwałej modlitwie do Maryi.

Teraz nadchodzi czas Matki Bożej jako ocalenie w dobie odstępstwa od prawdziwej wiary i wartości chrześcijańskich. Ilość objawień maryjnych w XX wieku jest zdumiewająca. Drugie przyjście Jezusa poprzedzać będzie wielka interwencja Maryi w dziejach ludzkości. Oto Matka Boża powoła wielu świętych i błogosławionych, którzy będą Jej światłami i źródłami łask we współczesnym świecie, chwałą Jej Niepokalanego Serca.

Pierwszym warunkiem nabożeństwa do Najświętszej Maryi Panny jest zjednoczenie z Nią.

Dokonuje się to przez różne formy nabożeństwa do Niej, np. medalik, szkaplerz, różaniec, modlitwa przed Jej świętymi wizerunkami. Istota ciągłej łączności z Maryją polega na uznaniu Jej za naszą Matkę. Jeżeli Jezus narodził się z Maryi, tym samym ci wszyscy, którzy chcą należeć do Jezusa, muszą duchowo z Niej się rodzić. Zrodzenie z Maryi oznacza przyjęcie łaski, którą przez Nią Bóg udziela wierzącym; łaski Jej miłości i opieki, czyli macierzyństwa Bożej Rodzicielki. Dzięki temu stajemy się Jej dziećmi.

Jeśli chrześcijanin zaniedbuje relację z Maryją, doprowadza tym samym do degradacji życia Bożego. Jeśli dusza ludzka zrywa łączność z Matką Bożą, natychmiast umiera duchowo, tak twierdził bł. ks. Michał Sopoćko. Duchowa łączność z Matką Bożą jest dla nas konieczna, gdyż sami z siebie jesteśmy słabi i potrzebujemy Jej pomocy. Tak jak w życiu ludzkim Matka opiekuje się dzieckiem i czuwa, by się mu nic złego nie przytrafiło, tak i w duchowym potrzebujemy Maryi, która nas broni i jest naszym schronieniem.

Im bardziej chcemy wzrastać duchowo, tym bardziej powinniśmy czerpać od Maryi duchowy pokarm. Ona będzie czuwać nad równomiernym dorastaniem do świętości zwłaszcza tych, którzy do niej się uciekają.

Wobec Maryi możemy przyjąć relację nie tylko dziecka, ale nawet postawę niemowlęctwa duchowego, co skłania nas do jeszcze większej ufności i zależności względem Niej. Niemowlęctwo z naszej strony polega tu na ukryciu się w Maryi. Możemy tulić się do Jej Serca z miłością, gdyż Maryja tego

pragnie jako Matka. Ona chce nas obdarzyć swoim uczuciem i opieką. Ta bliskość Jej Serca w naszym życiu napełnia nas pokojem. Maryja chce daną osobę, która tuli się do Niej, ogarnąć łaską otrzymaną od Boga. Możemy nieustannie być w dłoniach Maryi dzięki miłości do Niej i częstym aktom ofiarowywania się Jej. Poświęcania całego siebie, ale również i tych najmniejszych szczegółów naszej codzienności (upokorzeń, zmartwień, radości, sukcesów itp.), aby całkowicie należeć do Niej. Ona wtedy udziela nam łaski zjednoczenia ze swym Synem Jezusem Chrystusem. Potwierdza to znane hasło: „Przez Maryję do Jezusa”.

Możemy wyliczyć wiele dóbr duchowych będących skutkiem tej więzi z Matką Bożą: wytrwałość w pracy apostołskiej, ochrona przed zuchwałością, męstwo w konfrontacji ze złym duchem oraz oddalenie pokus, upodobnienie do Jezusa, wzrastanie w cnotach. Ta łączność z Maryją ukonkretnia się z naszej strony przez modlitwę różańcową, która pomaga w duchowym nieustannym zjednoczeniu z Maryją. Podobnie jak niemowlę umiera bez Matki, tak i my umieramy, gdy nie odmawiamy różańca, który jest błogosławionym pokarmem.

Drugim ważnym warunkiem nabożeństwa do Najświętszej Maryi Panny jest naśladowanie Maryi. Najlepszym ujawnieniem miłości i czci względem naszej Matki będzie naśladowanie Jej cnót. Warto poznać w Maryi i uczyć się od Niej cnoty pokory, posłuszeństwa, czystości, męstwa, ufności, wiary, miłości Boga i bliźniego, miłosierdzia, ofiarności, samozaparcia i umartwienia. Nabożeństwo do Najświętszej Maryi Panny będzie nas przemieniać.

Czciciel Maryi powinien odznaczać się duchowym podobieństwem do Matki Bożej przez m.in. ukrycie, cichość. Zdobywanie cnót, które w sposób doskonały osiągnęła Maryja, nie jest takie łatwe. Z pomocą przychodzi sama Matka Boża i powoli w każdym ze swych dzieci odtwarza swój charakter, swe oblicze, swe cnoty, swe pragnienia. Cenne jest poddanie się macierzyńskiej miłości Maryi, która wychowuje ochrzczonych do doskonałości. Dzięki temu nabożeństwu nie tylko przyjmujemy pomoc od Maryi, lecz zaczynamy Jej służyć. Składamy Matce Bożej nasze codzienne zmagania w dążeniu do świętości jako naszą ofiarę dla Niej. Z niemowlęcia przechodzimy w rolę Jana Apostoła, który wziął Maryję do siebie. Oznacza to, że mamy przez nabożeństwo do Matki Bożej podjąć odpowiedzialność za Kościół święty, którego ikoną jest Maryja. Może nam w tym pomóc nabożeństwo pięciu pierwszych sobót miesiąca, do czego zachęcała Maryja w swoich objawieniach. Można je również podjąć w gronie rodziny. Matka Boża poprosiła, aby ludzi przyszli z pomocą Jej Niepokalanemu Sercu i wynagradzali za grzechy, jakimi jest ono ranione. Dlatego należy spełnić cztery warunki, a jeśli to uczynimy, przyniesiemy wielką ulgę temu Sercu i wiele osób uratujemy przed piekłem.

Warunki nabożeństwa pięciu pierwszych sobót miesiąca spełniane w jednej intencji wynagrodzenia Niepokalanemu Sercu Maryi:

1. Sakrament pokuty
2. Komunia Święta
3. Cześć Różańca świętego

4. Rozmyślanie 15-minutowe nad tajemnicami różańca

Nabożeństwo do Matki Bożej to prosta droga do źródła łask wszelkich. Nie zniechęcajmy się naszymi słabościami i każdego dnia znajdujmy czas, aby odnaleźć Maryję i być przy Niej.

SPOSOBY ROZWAŻANIA RÓŻAŃCA ŚWIĘTEGO

Bardzo często ludzie odrzucają modlitwę różańcową, bo jej się nie nauczyli, będąc dziećmi. Potem jest im wstyd i nie chcą podjąć tego wysiłku, bo to wymaga czasu i systematyczności, i nade wszystko łaski od Boga. Niech te rozmyślania staną się pomocą dla tych, którzy zaczynają uczyć się modlitwy różańcowej, jak i odmawiających go przez wiele lat.

Przed tą modlitwą należy, chociaż krótko, poprosić Ducha Świętego o łaskę skupienia i owocnych rozmyślań. Również warto zawierzyć się Maryi, aby prowadziła nas podczas tej modlitwy. Bardzo istotne jest, by na samym początku stanąć w obecność Matki Bożej. Bez tego nasze myśli będą się błąkać, a nawet mogą się ukierunkować ku grzechowi. A my sami nie odniesiemy pożytku, lecz szkodę i złą modlitwą jeszcze obrazimy Boga. W tym stawaniu w obecności Maryi pomagają nam Jej święte wizerunki i rzeźby. Nade wszystko pomaga prostota dziecka, które wie o tym, że jego Matka jest przy nim. Istotą jest rozpoczęcie odmawiania z uwagą słów modlitwy, mając świadomość obecności Królowej Niebios. Dlatego na początku różańca świętego odmawiamy trzy razy *Zdrowaś Maryjo*, prosząc o wiarę, nadzieję i miłość. Wiarę, aby zobaczyć naszą Matkę; nadzieję, aby przy Niej pozostać i odrzucić zmartwienia i lęki; miłość, aby Ją ukochać przez słowa *Pozdrowienia Anielskiego*. Modlić się na różańcu świętym można w różny

sposób. Jeśli jesteś już w Jej obecności, kontynuuj modlitwę.

Zostaną tu podane cztery metody. Pierwszy sposób polega na rozmyślaniu nad samymi słowami modlitwy, np. *Ojcze nasz* i *Zdrowaś Maryjo*. Koncentrujemy się na tych słowach, które są przekazane nam w Piśmie Świętym, jak *Modlitwa Pańska* i *Pozdrowienie Anielskie*. Wchodzimy w kontekst tych słów i czerpiemy łaskę, gdyż te modlitwy są natchnione przez Ducha Świętego, jest w nich moc Boża i życie.

Drugi sposób odnosi się do uczynienia intencji, w jakiej się modlimy, co pozwoli bardziej się skoncentrować na modlitwie prośby. Jeśli wiem i pamiętam, o co się modłę, jestem bardziej zaangażowany, a to sprawia, że modlitwa będzie wysłuchana i bardziej skuteczna.

Trzeci sposób polega na rozważaniu tajemnic, jakie są w różańcu świętym, np. tajemnica zwiastowania. Można znów wspomagać się tekstami Pisma Świętego. Zastanawiać się, jak to wydarzenie sprzed ponad 2000 lat odnosi się do mojego życia i jak wygląda moje życie wobec tajemnic życia Jezusa i Maryi. Można wydobywać różnice i podobieństwa, by podjąć trwałe postanowienia na drodze nawrócenia.

W czwartej metodzie należy przy pierwszej części (tajemnice radosne) rozmyślać o Maryi jak o córce Boga Ojca. Patrzymy na te tajemnice przez osobę Boga Ojca i Jego udział w nich. Możemy też skoncentrować się na roli św. Józefa i Jego ukrytej obecności w życiu Jezusa i Maryi. Jest on przecież dany Świętej Rodzinie przez Ojca Niebieskiego. W tajemnicach radosnych można skoncentrować

się na problematyce ojcostwa i macierzyństwa oraz otwartości na dar potomstwa.

Przy drugiej części (tajemnice bolesne) różańca świętego rozmyślajmy o Maryi jako o Matce Syna Bożego. Tutaj warto zastanowić się nad tym, co przeżywała Maryja w momencie męki i śmierci swego Syna. To wzmocni naszą modlitwę podczas adoracji Jezusa Cierpiącego. Przyniesie o wiele większe owoce duchowe. Nastąpi wzmocnienie modlitwy, bo nie będzie ona tylko naszą, lecz modlitwą razem z Matką Bożą Bolesną.

Przy trzeciej części (tajemnice światła) można się koncentrować na adoracji sakramentów świętych wraz z Maryją. Tajemnica pierwsza – sakrament chrztu; druga – sakrament małżeństwa; trzecia – sakrament pokuty i namaszczenia chorych; czwarta – sakrament bierzmowania i konsekracja osób zakonnych; piąta – sakrament kapłaństwa i Eucharystii. Przy tajemnicy piątej możemy się łączyć z Maryją jako Królową Kapłanów i zgromadzeń zakonnych. Tajemnice światła można rozważać również w łączności z Matką Bożą jako Maryją z Nazaretu. Szczególnie drugą tajemnicę. Maryja jest tu ukazana jako opiekunka nowożeńców. Jest ona obecna w życiu Jezusa i apostołów w sposób dyskretny. Nie zdradza swojej wielkości, raczej ukrywa tajemnicę swego wybraństwa.

Przy czwartej części (tajemnice chwalebne) można rozmyślać o Maryi jako Oblubienicy Ducha Świętego. Trzecia Osoba Trójcy Świętej nadaje dynamikę tym tajemnicom. Warto szukać obecności i działania Ducha Świętego we wszystkich tajemnicach, dostrzegać w nich tryumf Boga i nadzieję

ostatecznego zwycięstwa miłości Boga Ojca i Syna Bożego.

Osoba, która często odmawia różaniec, potrafi jednocześnie rozważać słowa modlitwy *Zdrowaś Maryjo...* i tajemnice oraz pamiętać o intencji modlitwy.

Ważne jest pokonywanie lenistwa duchowego – ociężałości ciała i umysłu oraz woli.

IMIONA NASZEJ MATKI

I. Alma Mater – Matka Karmicielka

Różaniec święty jest odnalezieniem Alma Mater i adoracją Jej Syna. Maryja jest Matką Karmicielką Syna Człowieczego. Matką ukrytą, musiała chronić przed Herodem swego Syna. Przez milczenie Matka Boża chroni tajemnicę wcielenia – poczęcia Syna Jednorodzonego. Modląc się na różańcu, uwielbiamy Owoc Jej żywota – Jezusa z Nazaretu. On wciąż jest obecny w każdym tabernakulum. Różaniec jest życiem w obecności Bożej wraz z Maryją, która najpełniej jest obecna w tajemnicy wcielenia. To dzięki Niej możemy być tak blisko Tego, który przyszedł, aby stać się jednym z nas i nauczyć nas czci dla Boga Ojca. Maryja dała nam Ciało Chrystusa do adoracji i uwielbienia, a to się dokonuje się, gdy dochodzimy do serca tej modlitwy, mówiąc z namaszczeniem: „błogosławiony owoc żywota twojego, Jezus”.

II. Mater Verbi – Matka Słowa

Różaniec święty jest rozważaniem słowa Bożego. Modląc się na różańcu, rozmyślamy nad życiem Jezusa i Maryi i jak w zwierciadle przyglądamy się ich życiu, szukając podobieństw i różnic w odniesieniu do naszego osobistego życia. Przypatrujemy się człowieczeństwu Jezusa i widzimy w nim jak w zwierciadle doskonałe cnoty: ubóstwa, pokory, czystości, wytrwałości, dobroci, miłosierdzia. Modlitwa różańcowa pomaga nam zrozumieć wolę Boga, dojść do właściwych wniosków. Moż-

na powiedzieć, że różańca się uczymy przez całe życie, ponieważ kontemplacja człowieczeństwa Jezusa Chrystusa jest niewyczerpalnym źródłem natchnień i olśnień naszego umysłu – zapalających naszą wolę do naśladowania Jezusa i Maryi w życiu codziennym. W tym celu, aby zgłębiać to misterium zbawcze wcielenia i odkupienia Jezusa Chrystusa, powinniśmy nieustannie czytać Pismo Święte oraz literaturę pomocniczą, by znać w szczegółach tajemnice, które będziemy rozważać w różańcu świętym. Wtedy nasza modlitwa nie będzie tylko powtarzaniem rozważań przez kogoś napisanych i rutynowym odmówieniem, lecz ukaże nam nowe przestrzenie nieskończonej miłości Boga. Nade wszystko bliskość z Maryją będzie dla nas prowadzeniem po drogach życia wewnętrznego. Różaniec święty jest dla osób, które potrafią myśleć po Bożemu i znaleźć czas na rozmyślanie, aby odbywając życiową podróż, właściwie odczytać tajemnice, które są przed nimi. I zdecydować się na drogę z Maryją i Jezusem aż na Kalwarię i górę Tabor.

III. Foederis Arca – Arka Przymierza

Przez różaniec święty wchodzimy w przymierze z Maryją. Modlimy się w litanii: „Arko Przymierza – módl się za nami”. Z Maryją łączy nas nie tylko wspólna natura ludzka, lecz również współuczestnictwo w Bożej łasce. Jeśli czcimy Maryję i ofiarowujemy Jej swoje życie, to Ona również udziela nam z obfitości darów otrzymanych od Boga, a nawet więcej, bo ofiarowuje się nam sama. Przymierze z Maryją objawia się Jej obecnością i pomocą w naszych trudnościach i cierpieniach. Maryja wobec nas

jest Eleusą, która współczuje. Jest solidarna i uczestniczy w naszej sytuacji. Pochyliła swoje oblicze i wyciąga dłonie, by przytulić nas do siebie. Jest obecna, kiedy Ją wzywamy przez różaniec, przychodzi jak w objawieniach. Jednakże nasze oczy ziemskie Jej nie widzą, a widzą Ją tylko oczy serca. Dała obietnicę przymierza: „zawsze jak się modlicie – przychodzę do was”. Czy to nie wspaniałe? Czy to nie powinno nas zachęcać do spotkania z Nią w tej modlitwie? Czy nie jesteśmy Jej dziećmi? A więc powinniśmy tęsknić za spotkaniem z Nią. Maryja we wszystkich miejscach, gdzie się objawiła, powtarzała te same słowa: „Drogie dzieci, módlcie się na różańcu. Tak było w La Salette, Fatimie, Gietrzwałdzie, Osuchowej, Kibeho. Potraktujmy to jedno zdanie naszej Matki na serio, zanim będzie za późno. Przez różaniec wchodzimy do Miasta Świętego, którym jest Maryja. Ona jest miejscem świętym, sanktuarium Boga i naszych błagań. Będąc w Niej, bezpiecznie zostaniesz przeniesiony przed oblicze Boga i kiedyś będziesz pośród wspólnoty świętych triumfujących w niebie.

IV. Regina sine labe originali concepta – Królowa bez zmazy pierworodnej poczęta

Szczególnie ważna jest obecność Maryi w walce duchowej. W Maryi jako pierwszym człowieku dokonało się zwycięstwo nad szatanem przez Niepokalane Poczęcie. Pewien bioenergoterapeuta, który chciał wypełniać swe praktyki, gdy przychodzili do niego ludzie, nie mógł tego robić, ponieważ w mieszkaniu nad nim dwie wierzące studentki modliły się na różańcu. Modlitwa różańcowa oddala i uniemożliwia działanie Złego, jest zdeptaniem

jego władzy. Tak jak woda gasi ogień, tak różaniec gasi pożądliwości ciała i umacnia nas w cnocie.

Różaniec święty można porównać do źródła. Często tam, gdzie przychodzi Maryja, na pamiątkę objawień zostawia źródło z uzdrawiającą wodą. Jest to symbol źródła, którym jest dla nas różaniec święty.

Odmawianie różańca jest oznaką zdrowej wiary. Tam, gdzie jest obecna ta modlitwa, nie ma herezji. Maryja przez tę modlitwę wymiata wszelkie błędne nauki, usuwa fałszywych proroków. Różaniec święty ma siłę egzorcyzmu. Znane jest świadectwo, jak Jan Paweł II modlił się nad kobietą opętaną o uwolnienie z mocy złego ducha. I dzięki modlitwie różańcowej udało się papieżowi ją uwolnić. W Polsce było też takie zdarzenie, gdy pewna osoba była opętana i bp Franciszek Jopa zezwolił na egzorcyzmowanie jej za pomocą różańca świętego. Powiedział wtedy: „Różaniec święty jest wystarczającą bronią przeciwko całemu piekłu, nie tylko przeciw jednemu opętanemu”. W ten sposób biskup nadał różańcowi moc egzorcyzmu. W intencji tej osoby podjęto nieustającą modlitwę różańcową, wtedy przyszło zwycięstwo (*Różaniec uratuje ciebie i świat. Świadectwo Apostoła Różańca świętego Anatola Kaszczuka*, red. Ewa Hanter, Szczecinek 2007).

Modlitwa różańcowa jest również szczepionką na zarazę ducha nieprawości. Warto ją przekazać małym dzieciom, by wzrastały przy Sercu tak wielkiej Matki bezpieczne. Można uczyć odmawiania różańca korzystając z Pisma Świętego z ilustracjami. Wtedy dzieciom można opowiadać o życiu Jezusa i Maryi i przekazywać tajemnice wiary.

Jeśli ktoś odrzuca różaniec i go lekceważy, zastanów się, czy należy on do Kościoła Rzymskokatolickiego. Synowie pychy nie cierpią różańca świętego i go wyśmiewają. My natomiast przyjmujemy moc Bożą przez różaniec. Bo jest on naszą pięćdziesiątnicą. I to nie tylko dlatego, że w części różańca jest pięćdziesiąt *Zdrowaś Maryjo*, ale że na tych, którzy modlą się z Maryją jak apostołowie w Wieczerniku, zstępuje Duch Święty. Poza tym w każdym *Zdrowaś Maryjo* następuje rozważanie słów, które odnoszą się do tajemnicy wcielenia, co przyczynia się do uczestnictwa w dziele Ducha Świętego, z którego mocy począł się Syn Boży. I ty poczynasz się jako nowy człowiek przez słowa: „Błogosławiony owoc żywota twojego...”.

OBIETNICE MATKI BOŻEJ
DLA ODMAWIAJĄCYCH RÓŻANIEC ŚWIĘTY
(dane Błogosławionemu Alanowi de la Roche – de Rupe)

Znany apostoł różańca św. i założyciel Bractw Różańcowych bł. Alan miał otrzymać od Matki Bożej następujące obietnice, przekazywane w tradycji zakonu dominikańskiego:

- Wszyscy, którzy wiernie Mi służyć będą, odmawiając różaniec, otrzymają pewną szczególną łaskę.
- Wszystkim odmawiającym pobożnie mój różaniec przyrzekam moją szczególniejszą opiekę i wielkie łaski.
- Różaniec będzie najpotężniejszą bronią przeciw piekłu, wyniszczy pożądlivości, usunie grzechy, wytępi herezje.
- Cnoty i święte czyny zakwitną – najobfitsze zmiłowanie uzyska dla dusz od Boga; serca ludzkie odwróci od próżnej miłości świata, a pociągnie do miłości Boga i podniesie je do pragnienia rzeczy wiecznych; o ileż dusz uświęci ta modlitwa.
- Dusza, która poleca mi się przez różaniec, nie zginie.
- Ktokolwiek odmawiać będzie pobożnie różaniec, rozważając równocześnie tajemnice święte nie dozna nieszczęść, nie doświadczy gniewu Bożego, nie umrze nagłą śmiercią; nawróci się, jeśli jest grzesznikiem, jeśli zaś sprawiedliwym – wytrwa w łasce i osiągnie życie wieczne.

- Prawdziwi czciciele mego różańca nie umrą bez sakramentów świętych.
- Chcę, aby odmawiający mój różaniec mieli w życiu i przy śmierci światło i pełnię łask, aby w życiu i przy śmierci uczestniczyli w zasługach świętych.
- Codziennie uwalniam z czyśćca dusze, które mnie czciły modlitwą różańcową.
- Prawdziwi synowie mego różańca osiągną wielką chwałę w niebie.
- O cokolwiek przez różaniec prosić będziesz, otrzymasz.
- Rozszerzającym mój różaniec przybędę z pomocą w każdej potrzebie.
- Uzyskałam u Syna mojego, aby wpisani do bractwa mojego różańca mieli w życiu i przy śmierci za braci wszystkich mieszkańców nieba.
- Odmawiający mój różaniec są moimi dziećmi, a braćmi Jezusa Chrystusa, Syna Mojego Jednorodzonego.
- Nabożeństwo do mego różańca jest wielkim znakiem przeznaczenia do nieba.

ROZWAŻANIA RÓŻAŃCOWE

TAJEMNICE RADOSNE

Rozważanie I

1. Zwiastowanie NMP

W szóstym miesiącu posłał Bóg anioła Gabriela do miasta w Galilei, zwanego Nazaret, do Dziewicy poślubionej mężowi, imieniem Józef, z rodu Dawida; a Dziewicy było na imię Maryja. Anioł wszedł do Niej i rzekł: „Bądź pozdrowiona, pełna łaski, Pan z Tobą, błogosławiona jesteś między niewiastami”. Ona zmieszła się na te słowa i rozważała, co miałyby znaczyć to pozdrowienie. Lecz anioł rzekł do Niej: „Nie bój się, Maryjo, znalazłaś bowiem łaskę u Boga. Oto poczniesz i porodzisz Syna, któremu nadasz imię Jezus. Będzie On wielki i będzie nazwany Synem Najwyższego, a Pan Bóg da Mu tron Jego praojca, Dawida. Będzie panował nad domem Jakuba na wieki, a Jego panowaniu nie będzie końca”. Na to Maryja rzekła do anioła: „Jakże się to stanie, skoro nie znam męża?”. Anioł Jej odpowiedział: „Duch Święty zstąpi na Ciebie i moc Najwyższego osłoni Cię. Dlatego też Święte, które się narodzi, będzie nazwane Synem Bożym. A oto również krewna Twoja, Elżbieta, poczęła w swej starości syna i jest już w szóstym miesiącu ta, która uchodzi za niepłodną. Dla Boga bowiem nie ma nic niemożliwego”. Na to rzekła Maryja: „Oto Ja służebnica Pańska, niech Mi się stanie według twego słowa!” (Łk 1,26-38).

Jakże to niesamowity widok. Anioł Pański klęczy przed Maryją i czeka na Jej odpowiedź. Czy zgodzi się wypełnić wolę Boga, którą przed chwilą Jej objawił? Nie tylko anioł czeka, ale cała ludzkość i cały świat.

„Niech mi się stanie według słowa twego”. Od tego momentu Maryja stała się Matką Bożą, Matką Syna Jednorodzonego i Matką wszystkich, co w Niego uwierzyli. Nie tylko Maryja jest wybraną przez Boga, ty też! Bóg przekazuje ci swoją wolę w Ewangelii na każdy dzień. Przekazuje i czeka na twoją decyzję. Lecz często nawet nie zadajesz sobie trudu, by to Słowo przeczytać. Uciekanie od Boga i poznania Jego woli nie pomoże.

Zatrzymaj się, daj się ogarnąć ciszy i milczeniu. Usłysz głos sumienia, powiedz swoje „tak” dla czci Boga, dla tego, co święte i słuszne. Nie bój się być sługą Najwyższego, bo każde stworzenie Mu służy. Nie bój się przyjąć tego, co ci zleca, bo w tym jest twoje szczęście, chociaż może od ciebie wymagać wiele trudu.

2. Nawiedzenie św. Elżbiety przez Maryję

W tym czasie Maryja wybrała się i poszła z pospiechem w góry do pewnego miasta w pokoleniu Judy. Weszła do domu Zachariasza i pozdrowiła Elżbietę. Gdy Elżbieta usłyszała pozdrowienie Maryi, poruszyło się dzieciątko w jej łonie, a Duch Święty napełnił Elżbietę. Wydała ona okrzyk i powiedziała: „Błogosławiona jesteś między niewiastami i błogosławiony jest owoc Twojego łona. A skądże mi to, że Matka mojego Pana przychodzi do mnie? Oto, skoro głos Twego pozdrowienia zabrzmiał w moich uszach, poruszyło się z radości dzieciątko w moim

łonie. *Błogosławiona jesteś, któraś uwierzyła, że spełnią się słowa powiedziane Ci od Pana*". Wtedy Maryja rzekła: „*Wielbi dusza moja Pana, i raduje się duch mój w Bogu, moim Zbawcy*” (Łk 1,39-47).

Święty Józef rozpoczął budowanie domu w Nazarecie. Maryja otrzymała misję umacniania rodziny Zachariasza i Elżbiety, więc poszła do swych krewnych.

Imię Elżbieta oznacza „mieszkanie Boga”, to właśnie dzięki przyjściu Maryi dom Zachariasza i Elżbiety stał się miejscem wybranym, bo była tam obecna – Niewiasta przyobleczone w słońce – Maryja z Jezusem w swym łonie.

Pomyśl: czy do swojego domu zaprosiłeś Maryję? Czy o Niej pamiętasz? Czy w twoim domu jest Jej święty wizerunek? Czy czcisz wielką Matkę Boga? Maryja chce być u ciebie i asystować przy narodzinach tego, co tak ważne dla twojej rodziny: wiary, nadziei i miłości.

3. Narodzenie Pana Jezusa

Udał się także Józef z Galilei, z miasta Nazaret, do Judei, do miasta Dawidowego, zwanego Betlejem, ponieważ pochodził z domu i rodu Dawida, żeby się dać zapisać z poślubioną sobie Maryją, która była brzemienna. Kiedy tam przebywali, nadszedł dla Maryi czas rozwiązania. Porodziła swego pierworodnego Syna, owinęła Go w pieluszki i położyła w żłobie, gdyż nie było dla nich miejsca w gospodzie (Łk 2,4-7).

Narodzenie Jezusa było przyjściem Boga w ciełe i w ukryciu, w całej ograniczoności ludzkiego losu.

Święty Józef przeżywał dramat, walczył o mały kąt dla Maryi i dziecka, które nie miało się gdzie

narodzić. Wszyscy odmówili, nie znalazło się miejsce dla Boga, lecz w ubogiej grocie zwierzęta okazały więcej miłosierdzia niż ludzie. W tej nocy narodzenia Pana przychodzi Bóg, jako dziecko, aby stać się darem dla wszystkich, co mają chociaż iskierkę miłości. Dziś dla daru życia zamknięte są drzwi domów. Mąż i żona boją się życia i kolejnych trudów. A przecież naszym rodzicom wystarczyło odwagi, bo nas przyjęli, nie zabili, dlatego żyjemy i mamy dług wdzięczności. W każdym tym najmniejszym dziecku, Ja jestem – powie Jezus Król na sądzie, kiedy przyjdzie w chwale.

4. Ofiarowanie Pana Jezusa w świątyni

Gdy potem upłynęły dni ich oczyszczenia według Prawa Mojżeszowego, przynieśli Je do Jerozolimy, aby przedstawić Panu. Tak bowiem jest napisane w Prawie Pańskim: Każde pierworodne dziecko płci męskiej będzie poświęcone Panu. Mieli również złożyć w ofierze parę synogarlic albo dwa młode gołębie, zgodnie z przepisem Prawa Pańskiego. A żył w Jerozolimie człowiek, imieniem Symeon. [...] Symeon zaś błogosławił Ich i rzekł do Maryi, Matki Jego: „Oto Ten przeznaczony jest na upadek i na powstanie wielu w Izraelu, i na znak, któremu sprzeciwiać się będą. A Twoją duszę miecz przeniknie, aby na jaw wyszły zamysły serc wielu (Łk 2, 22-25.34-35). Maryja z Józefem poszła do świątyni ofiarować Dziecko. Bóg Ojciec chciał, aby Maryja ofiarowała Mu Syna Bożego. Świątynia jest właśnie tym miejscem, gdzie ludzie ofiarowują wszystko, co mają najcenniejszego. Maryja w tym ofiarowaniu musiała ukrzyżować swoją miłość, by Jezus wypełnił wolę Ojca,

nie mogła Go zawłaszczyć, wiedziała, że to Ona ma Mu służyć. Jeśli nie ofiarowujesz Bogu tego, co w twym życiu masz najcenniejszego, oszukujesz samego siebie i Boga. Nie możesz Wszechmogącemu ofiarować byle czego, co nie ma dla ciebie wartości. W ten sposób pogardziłbyś Bogiem. Bóg zasługuje na to, co najlepsze, co najbardziej wartościowe. Jeśli to uczynisz, zwróci ci On to stokrotnie i życie wieczne będzie twoim udziałem. Jeśli przy ofiarowaniu będziesz oszukiwał, narazisz się na Jego gniew.

5. Odnalezienie Pana Jezusa w świątyni

Rodzice Jego chodzili co roku do Jerozolimy na Święto Paschy. Gdy miał lat dwanaście, udali się tam zwyczajem świątecznym. Kiedy wracali po skończonych uroczystościach, został Jezus w Jerozolimie, a tego nie zauważyli Jego Rodzice. Przypuszczając, że jest w towarzystwie pątników, uszli dzień drogi i szukali Go wśród krewnych i znajomych. Gdy Go nie znaleźli, wrócili do Jerozolimy, szukając Go. Dopiero po trzech dniach odnaleźli Go w świątyni, gdzie siedział między nauczycielami, przysłuchiwał się im i zadawał pytania. Na ten widok zdziwili się bardzo, a Jego Matka rzekła do Niego: „Synu, czemuś nam to uczynił? Oto ojciec Twój i ja z bólem serca szukaliśmy Ciebie”. Lecz On im odpowiedział: „Czemuście Mnie szukali? Czy nie wiedzieliście, że powinienem być w tym, co należy do mego Ojca?”. Oni jednak nie zrozumieli tego, co im powiedział (Łk 2,41-46.48-50).

Świątynia to miejsce Ojca, gdzie przebywa Niewidzialny, którego odkrywasz przez wiarę. To miejsce twoich narodzin z Boga. Miejsce połączenia tego, co Boskie i ludzkie.

Tu w tym miejscu nie wypadaloby byc w innych sprawach niz w sprawach Ojca, a jest nia troska o zagubione dzieci.

Rozważanie II

1. Zwiastowanie NMP

Pan Bóg da Mu tron Jego ojca Dawida, będzie panował nad domem Jakuba na wieki, a Jego panowaniu nie będzie końca. Syn Jednorodzony chce panować na ziemi, a szczególnie w twoim domu rodzinnym przez Maryję. Zastanów się, czy należysz do Jezusa, czy jesteś oddany Jego panowaniu? Jeśli nie, to podjąłeś złą decyzję i przegrałeś. Zwiastowanie to oznajmienie, że panowanie Jezusa Chrystusa nie będzie miało końca i będzie trwać na wieki. Detronizując Króla, stajesz się buntownikiem. Wywyższając Go, uznajesz Go Królem, a twój dom jest Jego królestwem.

2. Nawiedzenie św. Elżbiety przez Maryję

Jest to spotkanie dwóch osób, w których jest tajemnica Boga. Alma Mater – Matka ukryta i niewiasta milcząca. Milczenie Maryi chroni Jej Syna – Jezusa. Milczenie to przestrzeń dla Boga, to Jego wielka mowa silniejsza niż gromy z nieba. Milczenie to uszanowanie drugiego człowieka, jeśli pozwalasz mu odsłonić swoją tajemnicę i nie spłoszyć go swym niepotrzebnym słowem.

3. Narodzenie Pana Jezusa

Jest nadzieją tego, co nowe, co przychodzi i jest zapowiedzią przeszłości. Narodzenie jest spełnie-

niem oczekiwań całego świata. Maryja, która trzyma w swoich dłoniach Jezusa, czyni to w imieniu całej ludzkości i świata. Składa Jezusowi pierwsze wyrazy czci jako stworzenie i jako Matka, Służebnica i Królowa. W dłoniach trzyma nowonarodzonego Jezusa również kapłan, ujmując czule Hostię. W dłoniach trzyma nowonarodzonego Jezusa człowiek ubogi duchem, prosząc o miłosierdzie Boga.

4. Ofiarowanie Pana Jezusa w świątyni

Nie od razu możesz Bogu powiedzieć, że chcesz być ofiarą całopalną, bo to jest możliwe na miarę łaski, jakiej Bóg ci udzieli. A jeśli nawet to czynisz, nie możesz być w tym sam. Gdy Jezus był ofiarowany Bogu Ojcu, wspierała Go Jego matka i ziemski opiekun św. Józef.

5. Odnalezienie Pana Jezusa w świątyni

Człowiek jest istotą, co ciągle się gubi. Na szczęście ma Anioła Stróża, który go pilnuje. Zagubić drogę jest łatwo, ale wrócić na nią jest o wiele trudniej. Prosty stąd wniosek, będziesz skoncentrowany, jeśli zostawisz złych przyjaciół z tyłu, lepiej idź sam z przodu, byś znów nie zgubił szlaku. Patrz na krzyż, a znajdziesz się i wrócisz na właściwą drogę.

Rozważanie III

1. Zwiastowanie NMP

Zwiastowania doświadcza ta osoba, która jest do tego wcześniej przygotowana. Bóg objawia się tym, którzy Go szukają i zachowują Jego przykazania. Nie

pozna Boga ten, który zamiast prawdy nosi w sobie kłamstwo. Duch Boży również nie przyjdzie do człowieka, który jest niestały w swych przekonaniach. Bóg skieruje swoje słowo do ciebie, kiedy uzna to za stosowne. Przede wszystkim wtedy, kiedy będziesz bardziej gotowy słuchać Jego poleceń niż własnych myśli.

2. Nawiedzenie św. Elżbiety przez Maryję

Bóg Ojciec po objawieniu Maryi prawdy, że będzie Bożą Rodzicielką, zaprasza Ją, by poszła do domu krewnej Elżbiety. Droga do jej rodziny przebiegała przez piękne górskie okolice. Bóg Ojciec w tym pejzażu wyżyn, jakby chciał objąć Maryję swoją obecnością. Ile pięknych modlitw Maryja wtedy zniosła do Boga, wiedzą tylko górskie strumienie, które wciąż powtarzają swym szeptem Jej słowa.

3. Narodzenie Pana Jezusa

Narodzenie Jezusa w życiu każdego z nas dokonało się w sakramencie chrztu świętego. W chwili gdy kapłan zanurzył nas w wodach chrzcielnych, staliśmy się świątynią Boga, lecz to był początek, a dalsza droga naszego rodzenia to praca nad osiągnięciem cnót. Krok po kroku, cegła po cegle, kamień po kamieniu, tak zdobywanie cnót przyczynia się do naszej świętości – pełni życia chrześcijanina.

4. Ofiarowanie Pana Jezusa w świątyni

Ofiarowanie życia Bogu jest odpowiedzią człowieka na ofiarowanie się Jezusa dla naszego zbawienia w świątyni. Nie jest naszą łaską to, że Bogu się oddajemy, lecz długiem wdzięczności. Bóg pragnie,

by to wzajemne ofiarowanie się w miłości dokonywało się przy udziale Maryi.

5. Odnalezienie Pana Jezusa w świątyni

W świątyni możesz odnaleźć Boga lub Go zgubić. Jeśli szukasz Boga dla niego samego – znajdziesz Go. Jeśli w świątyni szukasz siebie, to wtedy Go zgubisz.

TAJEMNICE ŚWIATŁA

Rozważanie I

1. Chrzest Pana Jezusa w Jordanie

Wystąpił Jan Chrzciciel na pustyni i głosił chrzest nawrócenia na odpuszczenie grzechów. Ciągnęła do niego cała judzka kraina oraz wszyscy mieszkańcy Jerozolimy i przyjmowali od niego chrzest w rzece Jordan, wyznając [przy tym] swe grzechy. Jan nosił odzienie z sierści wielbłądziej i pas skórzany około bioder, a żywił się szarańczą i miodem leśnym. I tak głosił: „Idzie za mną mocniejszy ode mnie, a ja nie jestem godzien, aby się schylić i rozwiązać rzemyk u Jego sandałów. Ja chrzcilem was wodą, On zaś chrzcić was będzie Duchem Świętym”. W owym czasie przyszedł Jezus z Nazaretu w Galilei i przyjął od Jana chrzest w Jordanie. W chwili gdy wychodził z wody, ujrzał rozwierające się niebo i Ducha jak gołębicę zstępującego na siebie. A z nieba odezwał się głos: „Tyś jest mój Syn umiłowany, w Tobie mam upodobanie” (Mk 1,4-11).

Każdy z nas ma dwie rocznice urodzin. Jedną z ciała, kiedy przyszedliśmy na świat, drugą z Boga,

kiedy narodziliśmy się dla królestwa Bożego. Ta łaska jest ci udzielona przez Chrystusa. On zanurzył się w wodach Jordanu, by oczyścić tę rzekę z brudów grzechów ludzkich. Nie tylko rzekę, ale duszę każdej osoby, która przyjmuje chrzest. Ten sakrament jest nie tylko oczyszczeniem, ale i udziałem w misji Mesjasza. Jesteś namaszczoney, aby mieć udział w urzędzie: proroka, kapłana i króla. Te trzy zadania są przed tobą.

2. Pan Jezus objawia siebie na weselu w Kanie

A kiedy zabrakło wina, Matka Jezusa mówi do Niego: „Nie mają już wina”. Jezus Jej odpowiedział: „Czyż to moja lub Twoja sprawa, Niewiasto? Czyż jeszcze nie nadeszła godzina moja?”. Wtedy Matka Jego powiedziała do sług: „Zróbcie wszystko, cokolwiek wam powie”. [...] Rzekł do nich Jezus: „Napełnijcie stągwie wodą!”. I napełnili je aż po brzegi. Potem do nich powiedział: „Zaczerpnijcie teraz i zanieście staroście weselnemu!”. Oni zaś zanieśli. A gdy starosta weselny skosztował wody, która stała się winem – nie wiedział bowiem, skąd ono pochodzi, ale słudzy, którzy czerpali wodę, wiedzieli – przywołał pana młodego i powiedział do niego: „Każdy człowiek stawia najpierw dobre wino, a gdy się napiją, wówczas gorsze. Ty zachowałeś dobre wino aż do tej pory”. Taki to początek znaków uczynił Jezus w Kanie Galilejskiej. Objawił swoją chwałę i uwierzyli w Niego Jego uczniowie (J 2,3-5.7-11).

Cud w Kanie pokazuje, jak koniecznym warunkiem do działania Boga w życiu człowieka jest zawierzenie. Czasem wymaga ono czegoś, co przekracza ludzką logikę, lecz ten, kto zaufa do końca, nie

zawstydzi się na wieki. Zaufał Bogu i Jego Słowu. Woda przemieniła się w wino, ale i szare dni mogą się przemienić w słoneczne, kiedy idziesz w życie z miłością do Boga. Miłość to dar niebios zawsze bliski tym, którzy ufają Bożemu miłosierdziu.

3. Głoszenie królestwa Bożego i wzywanie do nawrócenia

Zaraz też Duch wyprowadził Go na pustynię. Czterdzieści dni przebył na pustyni, kuszony przez szatana. Żył tam wśród zwierząt, aniołowie zaś usługiwali Mu. Gdy Jan został uwięziony, Jezus przyszedł do Galilei i głosił Ewangelię Bożą. Mówił: „Czas się wypełnił i bliskie jest królestwo Boże. Nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię” (Mk 1,12-15).

Bóg wzywa nas nieustannie do nawrócenia i pokuty. To najpilniejsze orędzie, wciąż przypominane przez proroków, a w ostatnich czasach przez Maryję w licznych objawieniach. Nie wie nikt z nas, jak długo będzie żył. W jakim stanie będzie nasza dusza, gdy przyjdzie śmierć? Czy będziemy gotowi? Czy nasze życie jest już na tyle uporządkowane?

4. Przemienienie Pana Jezusa na górze Tabor

Jezus wziął z sobą Piotra, Jakuba i Jana i zaprowadził ich samych osobno na górę wysoką. Tam przemienił się wobec nich. Jego odzienie stało się lśniąco białe tak, jak żaden folusznik na ziemi wybielić nie zdoła. I ukazał się im Eliasz z Mojżeszem, którzy rozmawiali z Jezusem. Wtedy Piotr rzekł do Jezusa: „Rabbi, dobrze, że tu jesteśmy; postawimy trzy namioty: jeden dla Ciebie, jeden dla Mojżesza i jeden dla Eliasza”. Nie wiedział bowiem, co należy mówić, tak byli prze-

straszeni. I zjawił się obłok, osłaniający ich, a z obłoku odezwał się głos: „To jest mój Syn umiłowany, Jego słuchajcie”. I zaraz potem, gdy się rozejrzeli, nikogo już nie widzieli przy sobie, tylko samego Jezusa. A gdy schodzili z góry, przykazał im, aby nikomu nie rozprowadali o tym, co widzieli, zanim Syn Człowieczy nie powstanie z martwych. Zachowali to polecenie, rozprawiając tylko między sobą, co znaczy powstać z martwych (Mk 9,2-10).

Gdy Jezus przemienił się wobec apostołów, widzieli oni później tylko Jego. Może to właśnie stanowi o naszej przemianie, by widzieć Jezusa w każdej sytuacji życia, w każdej chwili być człowiekiem, który w oczach ma Chrystusa miłosiernego, jaśniejącego miłością do Ojca.

5. Ustanowienie Eucharystii

W pierwszy dzień Przaśników przystąpili do Jezusa uczniowie i zapytali Go: „Gdzie chcesz, żebyśmy Ci przygotowali Paschę do spożycia?”. On odrzekł: „Idźcie do miasta, do znanego nam człowieka, i powiedzcie mu: Nauczyciel mówi: Czas mój jest bliski; u ciebie chcę urządzić Paschę z moimi uczniami”. Uczniowie uczynili tak, jak im polecił Jezus, i przygotowali Paschę. [...] A gdy oni jedli, Jezus wziął chleb i odmówiwszy błogosławieństwo, połamał i dał uczniom, mówiąc: „Bierzcie i jedzcie, to jest Ciało moje”. Następnie wziął kielich i odmówiwszy dziękczynienie, dał im, mówiąc: „Pijcie z niego wszyscy, bo to jest moja Krew Przymierza, która za wielu będzie wylana na odpuszczenie grzechów. Lecz powiadam wam: Odtąd nie będę już pił z tego owocu winnego krzewu aż do owego dnia, kiedy pić

go będę z wami nowy, w królestwie Ojca mojego". Po odśpiewaniu hymnu wyszli ku Górze Oliwnej (Mt 26,17-19.26-30).

Kapłan jest powołany, by podnosił z upadku grzeszną ludzkość, podobnie jak Chrystus, który był przeznaczony na upadek i powstanie wielu. Ten upadek to symbol cierpienia i ofiary, którą składa kapłan za lud Boży. Momentem najwyższego uświęcenia jest ta chwila, kiedy kapłan wznosi do góry Hostię białą. W imieniu Chrystusa żebrze miłosierdzia dla świata i każdego człowieka, żebrze, a ciężar grzechów jest tak wielki, że niemalże nie może udźwignąć Hostii.

Rozważanie II

1. Chrzest Pana Jezusa w Jordanie

Jezus stoi w kolejce chętnych, by przyjąć chrzest od Jana Chrzciciela. „Oto pośród was stoi ten, którego wy nie znacie” – powie w innym czasie Zbawiciel. Czas się wypełnia. Stary testament się kończy, a rozpoczyna Nowy. Oto za chwilę przed tym zgromadzeniem pielgrzymów objawi się Bóg w swej istocie, nastąpi objawienie Trójcy Świętej. Gdy Jezus wyszedł z wody, otworzyły się niebiosa. Duch Boży zstąpił na Jezusa Chrystusa jak gołębica i odezwał się głos Boga Ojca: „Ten jest mój Syn umiłowany, w Tobie mam upodobanie”.

Doświadczając łaski chrztu, udziałem naszym również stają się te słowa z nieba. Staliśmy się dziećmi umiłowanymi Boga. Jest to zobowiązanie. Przechodzimy od tego, co było zapowiedziane – do spotkania z misterium Boga.

2. Pan Jezus objawia siebie na weselu w Kanie

Na ucztę weselną zaproszona została Maryja, Jezus i apostołowie. Uroczystość udzielenia sakramentu małżeństwa w Kościele jest bardzo podobna do tego wydarzenia z Kany Galilejskiej. Szczególnie w słowach kończących przysięgę małżeńską: „Tak mi dopomóż, Boże Wszechmogący w Trójcy Jedyny i wszyscy Święci”. Te słowa to jakies powtórzenie tego zaproszenia Pana na ucztę weselną. Jeśli nowożeńcy szczerze i świadomie wypowiadają te słowa do Boga, to nie zabraknie im miłości, której symbolem jest wino. Ich miłość jak wino w swym smaku z czasem będzie coraz mocniejsza i doskonalsza.

3. Głoszenie królestwa Bożego i wzywanie do nawrócenia

Jezus przestrzega nas przed ociążalnością serca wskutek obżarstwa, pijaństwa i trosk doczesnych. Wzywa do nawrócenia będącego przebudzeniem ze snu i iluzji szczęścia. Należy pamiętać, że nawrócenie jest zapoczątkowane przez łaskę Bożą i bez pomocy Jezusa nic nie możemy uczynić. Tak więc pierwszym naszym działaniem ku zmianie na lepsze powinna być modlitwa pełna skruchy i pokory. Boże, proszę Cię o łaskę nawrócenia i siłę do wytrwania w dobrych postanowieniach. Panie, obrzydź mi ten grzech. Daj siłę, bym potrafił zrezygnować z tego, co Ciebie obraża. Proszę, bym również mógł zadośćuczynić za zło, którym Ciebie zraniłem. Boże, daj siłę do podjęcia postu i umartwienia, przez które będę się ćwiczył w cnocie.

4. Przemienienie Pana Jezusa na górze Tabor

Jezus lubił chodzić po górach, bo na ich szczytach rozmawiał z Ojcem. Na górskich szczytach ziemia łączy się z niebem. Góra to miejsce mistyczne, gdzie lepiej widać majestat Boga. Powinieneś być człowiekiem, który przychodzi z wysoka i mieć w sobie wielkość górskich szczytów i ciszę przyrody, wtedy będziesz przemieniony.

5. Ustanowienie Eucharystii

Sakrament Eucharystii jest sakramentem miłości. A miłość to obecność, obecność to poświęcenie. Jezus nie po to pozostał w tabernakulum, by być sam, lecz pragnął zdobyć tu na ziemi przyjaciół. Jeśli Go nie odwiedzasz i nie adorujesz, pomyśl, jakim jesteś przyjacielem dla Jezusa Eucharystycznego? Jaka przyjaźń jest ważniejsza? Może ta ze światem? Wybierasz wtedy przyjaźń z tym, kto ciebie nienawidzi i wyśmiewa zamiast Boga. Pomyśl, jaka jest prawda? On nieustannie jest dla ciebie obecny. Czeka i jest blisko, mimo iż ty czasem jesteś daleko. On jednak wciąż wierzy, że wrócisz.

Rozważanie III

1. Chrzest Pana Jezusa w Jordanie

Ten sakrament jest wyzwoleniem spod panowania diabła i powołaniem do zwycięstwa nad nim. Od chwili chrztu stałeś się dzieckiem światłości. Bóg wydobył cię z otchłani nędzy. Symbolem tego wydarzenia jest świeca chrzcielna, lecz ten płomień zapalony od paschału wciąż narażony jest na wiatry chcące go zgasić. Jednak ten, kto czuwa i ma serce

wolne od ociążałości na skutek obżarstwa, pijaństwa i trosk doczesnych, ma w swej duszy ten jasny płomień zapalony w dniu chrztu.

2. Pan Jezus objawia siebie na weselu w Kanie

Na uczcie weselnej zabrakło wina, a więc czegoś, co jest podstawowe na takim przyjęciu, aby goście byli zadowoleni. W Kościele nie może zabraknąć wiary w obecność Jezusa Eucharystycznego. Nawet najmniejsze osłabienie wiary prowadzi do dramatu podziałów i braku odporności na zagrożenia duchowe. To dzięki wierze w obecność Jezusa wśród nas, pełnej bojaźni i czci wielkiej, Najwyższy i Wszechpotężny Bóg może dokonywać cudu codziennej przemiany naszych szarych dni w płomień miłości miłosiernej. Może dokonywać uzdrowień nieoczekiwanych i wprawiających w zdumienie.

3. Głoszenie królestwa Bożego i wzywanie do nawrócenia

Misjonarz na misjach często nic nie może mówić o Chrystusie, na przykład w krajach muzułmańskich, ponieważ ma to zabronione. Jednak nie przestaje głosić Chrystusa za mocą dobrych uczynków. Są to uczynki miłosierdzia wobec duszy i ciała. Czasem po wielu latach przychodzi jakaś osoba i mówi do apostoła Jezusa:

„Chcę być taki, jak ty. Naucz mnie tego”. Niestety nasze świadectwo dziś w rodzinach jest odwrotne. Osoby często mówią:

„Nie chcę być taki, jak ty. Nie chcę twój Boga, bo mnie do Niego zniechęciłeś”. Głoszenie królestwa Bożego bez uczynków miłosierdzia jest martwe.

4. Przemienienie na górze Tabor

Tylko Jezus potrafi przemieniać:
upadek w powstanie, porażkę w zwycięstwo,
krzyż w chwałę, cierpienie w radość, upokorzenie
w wywyższenie.

Tylko Jezus potrafi przemienić:
nicość myśli w modlitwę, życie doczesne w wiecz-
ne, śmierć w życie.

Ofiaruj Mu wszystko, aby to się dokonało. Gdy
On będzie wszystkim dla ciebie – przemieni cie-
bie, jeśli ty będziesz chciał się przemienić na Jego
podobieństwo.

5. Ustanowienie Eucharystii

Kapłaństwo nie istnieje bez Eucharystii, a Eu-
charystii nie ma bez kapłaństwa. Komunia powołań
i przeznaczeń łączy się we Mszy Świętej. W Krwi
i Ciele misterium Boga tu na ziemi staje się faktem.
Najlepszą odpowiedzią człowieka na objawienie Boga
jest upaść przed Nim na twarz w milczeniu.

Boże, jakże wielkim powołaniem obdarzyłeś nas,
śmiertelnych ludzi. Kapłan jest w Twojej osobie nie
tylko ofiarnikiem, ale ofiarą: „Bierzcie, to jest moje
Ciało za was wydane”. Daje się on ludziom w samot-
ności i swej niemocy, daje się w niepowodzeniach
i chorobach. Idzie wciąż w to jedno miejsce, by
stać przy ołtarzu i złożyć Najświętszą Ofiarę. To
dzięki tej ofierze istnieje jeszcze świat. To dzięki niej
Bóg Ojciec, widząc w kapłańskich rękach Baranka
Bożego, przedłuża czas miłosierdzia. Kapłan wciąż
idzie do ołtarza, wciąż podnosi Hostię i kielich
z Krwią. Jego życie nie należy do niego, lecz należy
do Chrystusa, Kościoła i Ojczyzny.

TAJEMNICE BOLESNE

Rozważanie I

1. Modlitwa Pana Jezusa w Ogrójcu

Potem przyszedł do uczniów i zastał ich śpiących. Rzekł więc do Piotra: „Tak, jednej godziny nie mogliście czuwać ze Mną? Czuwajcie i módlcie się, abyście nie ulegli pokusie; duch wprowadzie ochoczy, ale ciało słabe” (Mt 26,40-41).

„Czuwajcie i módlcie się”. To najważniejsze polecenie Jezusa dla uczniów przed Jego męką. Jak zachować to polecenie, kto je wypełnia? Czujność to zachowanie prawego sumienia. Jest ono jak arka Noego, która ocala w czasie potopu nieprawości. Jest przewodnikiem Bożym po pułapkach wroga, które ci nie zagrożą. Czujność jest bardzo ważna, bo bez niej dasz sobie ukraść rychło to, co posiadasz najcenniejszego: wiarę, nadzieję i miłość. Bez czujności zabraknie ci odwagi, a bez modlitwy siły ducha.

2. Biczowanie Pana Jezusa

Piłat więc kazał zwołać arcykapłanów, członków Wysokiej Rady oraz lud i rzekł do nich: „Przywiedliście mi tego człowieka pod zarzutem, że podburza lud. Otóż ja przesłuchałem Go wobec was i nie znalazłem w Nim żadnej winy w sprawach, o które Go oskarżacie. Ani też Herod – bo odesłał Go do nas; a oto nie popełnił On nic godnego śmierci. Każę Go więc wychłostać i uwolnię” (Łk 23,13-16).

Ta kara nie była dla Jezusa, lecz dla ciebie. W swoim miłosierdziu Bóg-Człowiek zajął twoje miejsce jako zakładnik miłości i miłosierdzia.

Biczowanie było okrutną karą, którą przyjął Jezus, by zadośćuczynić za nasze grzechy. Tak można cierpieć tylko z miłości.

3. Cierniem ukoronowanie Pana Jezusa

Saul namawiał syna swego Jonatana i wszystkie służby swoje, by zabili Dawida. Jonatan jednak bardzo upodobał sobie Dawida. Uprzedził więc Jonatan Dawida, mówiąc: Ojciec mój, Saul, pragnie cię zabić. Od rana miej się na baczności; udaj się do jakiejś kryjówki i pozostań w ukryciu. Tymczasem ja pójdę, by stanąć przy mym ojcu na polu, gdzie ty się będziesz znajdował (1 Sm 19,1-3a).

Gdy nie przyjmiesz Jego wielkodusznej miłości w sakramencie pokuty i Eucharystii, wtedy będziesz ty sam płacił długi Bożej sprawiedliwości. Nie zakładaj korony cierniowej na drugiego człowieka. Dokonać się to może przez pochopne sądy i potępienie. Lepiej załóż koronę dobrych słów. Nie naśladuj ludzi, którzy służą kłamstwu, żyjąc w zakłamaniu, odrzucają prawdę.

4. Droga krzyżowa Pana Jezusa

Gdy Go wyprowadzili, zatrzymali niejakiego Szymona z Cyreny, który wracał z pola, i włożyli na niego krzyż, aby go niósł za Jezusem. A szło za Nim mnóstwo ludu, także kobiet, które zawodziły i płakały nad Nim. Lecz Jezus zwrócił się do nich i rzekł: „Córki jerozolimskie, nie płaczcie nade Mną; płaczcie raczej nad sobą i nad waszymi dziećmi!” (Łk 23,26-28).

Droga krzyżowa jest streszczeniem ludzkiego życia i historii Ojczyzny. Jakże wiele krzyży i stacji męki mamy na polskich drogach. Umiejmy z sza-

cunkiem po nich chodzić i nie zapominać, ile męki i krwi jest w niepodległej Polsce. Nie można zmarnować tej ofiary.

5. Ukrzyżowanie i śmierć Pana Jezusa

Było już około godziny szóstej i mrok ogarnął całą ziemię aż do godziny dziewiątej. Słońce się zaćmiło i zasłona przybytku rozdarła się przez środek. Wtedy Jezus zawołał donośnym głosem: „Ojcze, w Twoje ręce powierzam ducha mojego”. Po tych słowach wyzionął ducha (Łk 23,44-46).

Oprawcy i ci, którzy przyczynili się do śmierci Jezusa, odjechali święcić swój tryumf. Nie ma nic bardziej mylnego. Zło zawsze w swej utopii i zaślepieniu nie widzi, że każde zwycięstwo jest kolejnym pomnikiem przegranej. Katyń, Smoleńsk – to cień i hańba dla tych, którzy się do tego przyczynili. Wolnych ludzi nikt nie zdoła poniżyć, a nie ma bardziej wolnego człowieka od tego, kto wierzy.

Rozważanie II

1. Modlitwa Pana Jezusa w Ogrójcu

Baranek Boży w gaju oliwnym pozostał sam. Wplątał się w zarośla, które objęły Go jak bluszcz zapomnienia. To zło wszystkich ludzi i pokoleń na Nim spoczęło. Noc rozświetlona księżycem pozwala zobaczyć tę dramatyczną sytuację. Noc Wielkiego Czwartku jest przygotowaniem do ofiary Wielkiego Piątku.

2. Biczowanie Pana Jezusa

Cichy Baranku, odzierany ze skóry, Baranku drogi i łagodny. Dlaczego tak mało osób stanęło w Twojej

obronie? Słyszę odpowiedź apostoła Jana: „bo ludzie bardziej umiłowali ciemność i złe były ich uczynki”.

3. Cierniem ukoronowanie Pana Jezusa

Baranek Boży zapędzony do kąta, drży z bólu i rozgoryczenia. Drwin nikt Mu nie żałuje, spadają na Jego głowę. Zwieńczeniem ich jest korona z cierni, korona ludzkiej niewdzięczności.

4. Droga krzyżowa Pana Jezusa

Baranek Boży idzie do przodu, ciągnąc za sobą tysiące lin. To więzy Złego, który nakłada je na człowieka. Przez każdy grzech dajemy sobie na szyję założyć kolejną pętlę, która czyni z nas niewolnika. Baranek, mimo iż nie ma sił, upada, to jednak dalej posuwa się naprzód, bo sił dodaje mu Pasterz Pasterzy – Bóg Ojciec.

5. Ukrzyżowanie i śmierć Pana Jezusa

Przybiegł Baranek Boży aż dotąd i zajął miejsce na tronie krzyża. Wysoko nad ziemię został uniesiony. Nie ma tu rozkoszy złudnej pychy żywota. Baranek przyjął ofiarę służby aż do śmierci. I oddał życie w dłoniach kapłana.

Rozważanie III

1. Modlitwa w Ogrójcu

Modlitwa Jego była tak zażartym bojem, że na kamieniu, który był tego świadkiem, do dziś są jeszcze ślady krwi. Tak jakby matka ziemia chciała zachować w sobie ten ślad miłości Syna Bożego. Modlitwa w Ogrójcu, moment ukrzyżowania woli Chrystusa

był momentem przełomowym. Zgodą na wszystkie wydarzenia Wielkiego Piątku: zdradę, fałszywy wyrok, oplucie, biczowanie, wyszydzanie, na wszelkiego rodzaju cierpienie fizyczne, psychiczne i duchowe. Jezus stał się cały pochodnią ofiary przebłągalnej.

2. Biczowanie Pana Jezusa

Trzy rodzaje biczów rozdzierały ciało Chrystusa. Pierwszy powodował opuchliznę. Drugi przecinał skórę, a trzeci ją rozrywał na strzępy.

Zastanów się: czy chcesz łamać przykazanie: „Nie cudzołóż”? Narażać Jezusa Chrystusa na takie cierpienie? Postaw się na Jego miejscu.

3. Cierniem ukoronowanie Pana Jezusa

Sanhedryn poniżył Mesjasza, nie uznając Go, bo za dużo było chęci władzy, dominacji, a także pychy i rozpusty, zazdrości i gniewu. Tym większy dramat, że do tego wyszydzienia przyczynili się przewodnicy duchowi narodu.

4. Droga krzyżowa Pana Jezusa

Nie ma innej drogi świętości człowieka jak droga krzyżowa, nikt przed nią nie ucieknie i każdy do niej się kiedyś zbliży przez chorobę, niepowodzenie... Przechodząc ją do końca, staniemy się nowym stworzeniem, oczyszczonym z wszelkiej iluzji, kłamstwa, pożądlivosti. Pozostanie tylko jedna tęsknota, którą jest sam Bóg.

5. Ukrzyżowanie i śmierć Pana Jezusa

Jezus jest mistrzem sztuki umierania, pokazał jak przez to doświadczenie ostatniej chwili przejść do

życia na wieki. Moment Jego ostatnich słów i uderzeń serca był rozdaniem wszelkich bogactw duchowych, aby zapłacić za długi nędzy ludzkiej. Nic sobie nie zostawił, a nagrodą jest skrucha każdego człowieka jak róża będąca oznaką miłości wdzięcznej.

TAJEMNICE CHWALEBNE

Rozważanie I

1. Zmartwychwstanie Pana Jezusa

Przestraszone, pochylily twarze ku ziemi, lecz tamci rzekli do nich: „Dlaczego szukacie żyjącego wśród umarłych? Nie ma Go tutaj; zmartwychwstał” (Łk 24,5-6a).

Jeśli zmartwychwstanie się nie dokonało, daremna jest nasza wiara, nadzieja miłość. Wszystko, co istnieje, traci sens.

2. Wniebowstąpienie Pana Jezusa

Potem wyprowadził ich ku Betanii i podniósłszy ręce, błogosławił ich. A kiedy ich błogosławił, rozstał się z nimi i został uniesiony do nieba (Łk 24,50-51).

Jezus drugi raz powołuje apostołów, aby poszli za Nim do Ojca. Odpowiada na pytanie postawione na początku: „Gdzie mieszkaś?”. Odpowiada: „Chodźcie, a zobaczycie”. Teraz widzą i nie mają wątpliwości.

3. Zesłanie Ducha Świętego

Odpowiedział im: „Nie wasza to rzecz znać czasy i chwile, które Ojciec ustalił swoją władzą, ale gdy Duch Święty zstąpi na was, otrzymacie Jego moc

i będziecie moimi świadkami w Jerozolimie i w całej Judei, i w Samarii, i aż po krańce ziemi (Dz 1,6-8).

Duchu Święty, Duchu Boży, przyjdź!

Ożyw mnie na nowo miłością, stwórz, pozbieraj jak dzban rozbity.

4. Wniebowzięcie NMP

Ojcie, chcę, aby także ci, których Mi dałeś, byli ze Mną tam, gdzie Ja jestem, aby widzieli chwałę moją, którą Mi dałeś, bo umiłowalesz Mnie przed założeniem świata (J 17,24).

Maryja została dana przez Boga Jezusowi jako Matka. Jezus chciał, by przebywała na zawsze tam, gdzie On jest.

Maryjo Wielka i Pochylona, nie przestawaj patrzeć w naszą stronę! Maryjo Wielka i Wspaniała, uczyni cud w naszych dziejach, w naszych rodzinach, nie opuszczaj nas! Zsyłaj nam z niebios łaski nieustannie. Spuść do nas kotwicę nadziei – krzyż chwalebny. Umocuj go w naszych sercach, aby nikt go nie wyrwał, gdy Ciebie nie będzie blisko.

5. Ukoronowanie NMP na Królową nieba i ziemi

Potem wielki znak się ukazał na niebie: Niewiasta obleczone w słońce i księżyc pod jej stopami, a na jej głowie wieniec z gwiazd dwunastu [...] I usłyszałem donośny głos mówiący w niebie: „Teraz nastąpi zbawienie, potęga i królowanie Boga naszego i władza Jego Pomazańca” (Ap 12,1.10a).

Maryja odniosła zwycięstwo, a Jej królowanie oznacza nieustanną troskę o każdego z nas.

Maryjo, jesteś Świętością o wiele większą niż potrafisz sobie wyobrazić. Matko wszelkiej doskonałości

ści, proszę Cię, pomóż mi zostać świętym. To moja ukryta tęsknota, aby być blisko Ciebie, tam w niebie przy Twoim tronie.

Rozważanie II

1. Zmartwychwstanie Pana Jezusa

Jezus Zmartwychwstał, alleluja. Prawdziwie Zmartwychwstał! Jakże wielu ludzi o tym jeszcze nie wie. Nie wiedziało o tym także dwóch uczniów z Emaus, ale Pan przyłączył się do nich, gdy wracali do swoich domów. Był tuż obok. Strwożeni i zamknięci w swoich myślach mężczyźni nie odgadli od razu, że Jezus jest tu i teraz przy nich. Rozpoznali Go przy łamaniu chleba i pozostał z nimi na zawsze w Najświętszym Sakramencie – w Komunii Świętej. Chciałoby się biec i krzyknąć na cały świat: „Jezus jest z nami! Jezus żyje!”

2. Wniebowstąpienie Pana Jezusa

Jezus, kiedy wstępował do Ojca, patrzył z wielką miłością na apostołów. Wiedział, że wszyscy oprócz jednego zginą śmiercią męczeńską. Przekazywał ostatnie polecenia: „Idźcie na cały świat i głoscie Ewangelię, udzielajcie chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego”. Gdy już był wysoko ponad ziemią, jeszcze raz ich pobłogosławił ich na całe życie.

3. Zesłanie Ducha Świętego

Zesłanie Ducha Świętego nastąpiło podczas modlitwy w Wieczerniku. Tej modlitwie przewodniczyła Maryja. Nagle pojawił się szum w całym

pomieszczeniu, a na każdym z obecnych spoczął płomień miłości. To wydarzenie ponawia się, kiedy bierzesz do ręki różaniec święty i modlisz się. Wtedy Maryja wstawia się, aby miłość Ojca i Syna spoczęła na tobie i abyś w Duchu i mocy jej Syna przeszedł przez życie, dobrze czyniąc.

4. Wniebowzięcie NMP

Wniebowzięcie Najświętszej Maryi Panny jest zakończeniem Jej walki podczas doczesnego życia. Zwyciężyła, gdyż była wierna do końca, nie znaleziono w Niej najmniejszej skazy. Dlatego też jako największe arcydzieło Boga jest unoszona przed Jego majestat. Maryja jedną rękę wyciąga do Trójcy Świętej, a drugą do dzieci, które pozostały na ziemi. Pozostała tak na wieki Pośredniczką wszelkich łask, jest najkrótszą drogą prowadzącą do świętości, najpewniejszą drogą do nieba.

5. Ukoronowanie NMP na Królową nieba i ziemi

Ukoronowanie Najświętszej Maryi Panny przez samego Boga jest dla nas wzorem. Skoro Trójca Przenajświętsza obdarza Maryję tak wielkim szacunkiem to, co dopiero my ludzie. Tajemnica ta jest wezwaniem każdego z nas, aby czcił Maryję, jako Królową nieba i ziemi – Koronę wszelkiego stworzenia i wszelkich cnót.

Rozważanie III

1. Zmartwychwstanie Pana Jezusa

Zmartwychwstanie Jezusa wszystko zmieniło. Nie możesz być osobą, która trwa w grzechach,

skoro Jezus powstał z martwych, to ty też możesz powstać z wszelkiej słabości i niemocy. One nie muszą się w kółko powtarzać. Nie musisz być nieszczęśliwy, nieszczęśliwa, jeśli to wydarzenie wszystko zmienia. Nie czekaj, uwierz w zmartwychwstanie, uwierz w miłosierdzie Boże.

2. Wniebowstąpienie Pana Jezusa

Jezus wstępuje do Ojca, to jest konieczne dla nas, aby mógł posłać Ducha Świętego. Kolejny etap się kończy i rozpoczyna, lecz w tym wszystkim wciąż powracają jak morskie fale słowa Jezusa: „Ja Jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata”.

3. Zesłanie Ducha Świętego

Bez pomocy Ducha Świętego nie możesz powiedzieć: „Panem jest Jezus”. Bez pomocy i łaski Bożej nie możesz nawet kiwnąć palcem. „Beze Mnie – mówi Jezus – nic uczynić nie możecie”. Potrzebujemy Twojej mocy, Chryste, i wołamy: „Ześlij, o Panie, swojego Ducha nam. Niech zstąpi Duch Twój i odmieni oblicze naszych dusz”. Prosimy: „Udziel nam, Panie, świętej wytrwałości, abyśmy się Ciebie nigdy nie zaparli”. A tak łatwo to uczynić przez próżność życia i pychę samowystarczalności.

4. Wniebowzięcie NMP

Maryja, choć do nieba wzięta, jest jeszcze bardziej z nami przez Boga obecna nie ciałem, lecz w miłości i modlitwie do Syna. Pełna miłosierdzia i ciepła pochyla się nad nami i naszą słabością. Dziękujemy Ci, Matko, za to, że pomagasz nam nieustannie.

5. Ukoronowanie NMP na Królową nieba i ziemi

Maryja cicha, wierna i całkowicie oddana Bogu została wyniesiona do godności Królowej nieba. Korona jest tylko jedna i tylko dla zwycięzcy. Maryja zwyciężyła i zwycięża przez naszą świętość.

RÓŻANIEC OCALA

Jest tyle dowodów nadprzyrodzonej mocy różańca, że nie sposób ich wszystkich wyliczyć. Na przykład Portugalia podczas II wojny światowej była wolna od tragedii pożogi wojennej, dzięki modlitwie trójki dzieci z Fatimy, które codziennie odmawiały różaniec w intencji pokoju. Mamy wiele przykładów w historii, że ta modlitwa ma moc, aby zmienić los świata. Może nas ocalić przed kolejnymi wojnami i kataklizmami.

Nie musisz doświadczać kolejnych kłótni w rodzinie i zdrad, jeśli choć jedna osoba zacznie się systematycznie modlić na różańcu, to rodzina szybko odzyska jedność.

Przekaz Królowej Niebios jest niesamowicie prosty. Czy my jesteśmy na tyle skomplikowani, by go nie zrozumieć i nie zrealizować? Jako podstawową broń przeciwko całej cywilizacji śmierci Matka Boża daje nam tę modlitwę. Stosowana indywidualnie w małżeństwie, rodzinie, narodzie będzie przybliżała zwycięstwo Boga nad szatanem, który chce opanować obecną cywilizację. Jednak mu się to nie uda, ponieważ Maryja w tych czasach wybiera miejsca i ludzi, aby dokonać nowego wylewu łaski.

Wejdźmy przez różaniec z naszymi rodzinami do Arki Nowego Przymierza – Niepokalanego Serca Maryi przed czasem potopu. Matka Boża ocali nas i powoła świętych trzeciego tysiąclecia, jakich świat oczekuje i jakich jeszcze nie widział.

Różaniec

Na początku:

Wierzę... Ojcze nasz... 3 x Zdrowaś Maryjo...
Chwała Ojcu...

Dziesiątek różańca:

Ojcze nasz... 10 x Zdrowaś Maryjo... Chwała Ojcu...

Po każdym dziesiątku można dodać:

O mój Jezu, przebacz nam nasze grzechy, zachowaj nas od ognia piekielnego, zaprowadź wszystkie dusze do nieba i dopomóż szczególnie tym, którzy najbardziej potrzebują Twojego miłosierdzia.

Tajemnice radosne

(odmawia się w poniedziałek i sobotę)

1. Zwiastowanie Najświętszej Maryi Pannie
2. Nawiedzenie św. Elżbiety
3. Narodzenie Pana Jezusa w Betlejem
4. Ofiarowanie Pana Jezusa w świątyni
5. Znalezienie Pana Jezusa w świątyni

Tajemnice światła

(czwartek)

1. Chrzest Jezusa w Jordanie
2. Jezus objawia siebie w Kanie
3. Głoszenie Królestwa i wzywanie do nawrócenia
4. Przemienienie Jezusa na Taborze
5. Ustanowienie Eucharystii

Tajemnice bolesne

(wtorek i piątek)

1. Modlitwa Pana Jezusa w Ogrójcu
2. Biczowanie Pana Jezusa
3. Ukoronowanie cierniem Pana Jezusa
4. Droga krzyżowa Pana Jezusa na Kalwarię
5. Ukrzyżowanie i śmierć Pana Jezusa

Tajemnice chwalebne
(środa i niedziela)

1. Zmartwychwstanie Pana Jezusa
2. Wniebowstąpienie Pana Jezusa
3. Zesłanie Ducha Świętego na Apostołów
4. Wniebowzięcie Najświętszej Maryi Panny
5. Ukoronowanie Najświętszej Maryi Panny

PRZESTROGI POMOCNE W OCZYSZCZENIU DUSZY I CIAŁA

Aby właściwie modlić się i rozwijać duchowo, należy się oczyścić z wewnętrznych toksyn. Aby zaczerpnąć ze źródła Niepokalanego Serca Maryi, trzeba mieć czyste serce. Różaniec święty ciebie nie uzdrowi, jeśli nie wyrzekniesz się grzechu i tego, kto do niego prowadzi.

Dziś występują grzechy łamania pierwszego przykazania Dekalogu, burzą one wewnętrzną harmonię. Popełniamy je wówczas, gdy przestajemy ufać Bogu, a za to ufamy złemu duchowi.

Poniższy tekst ma być pomocą w przygotowaniu do dobrego rachunku sumienia. A później wyznania grzechów w sakramencie pokuty. Dziś bardzo często nie wiemy, że popełniamy grzech i nie znamy jego straszliwych konsekwencji. Obecnie mamy do czynienia z grzechem bałwochwalstwa, czyli odejściem od oddawania czci Bogu do czczenia fałszywych bożków (pieniądze, własne ja, wróżby, magia), za którymi kryją się demony.

Przestrogi i pytania dotyczą przestrzeni ludzkiej egzystencji, gdzie czai się grzech. Ważne jest, aby podczas rachunku sumienia widzieć również dobro, które czynimy i jest wokół nas. Nie możemy jednak lekceważyć zła osobowego, które oddziałuje z wielką siłą. Inspiruje ono ludzi tworzących przemysł rozrywkowy. Na przykład produkcja niektórych napojów energetyzujących z emblematami satanistycznymi staje się promowaną modą, produkcja

gier i bajek dla dzieci z koszmarnymi potworami, które pożerają i zabijają to norma. Niestety, na diabelskich wizerunkach i zniewoleniach chce się zbić kapitał. Lecz są to parzące srebrniki, za które sprzedaje się Jezusa w duszach ludzkich i skazuje na śmierć. Czy ludzie współcześni chcą płacić za to, co ich uśmierca?

Ofiarami są osoby najbardziej bezbronne, a więc dzieci młodzież, również dorośli nieposiadający właściwej wiedzy lub lekceważący przestrogi egzorcystów.

Demon jest jak dzikie i niebezpieczne zwierzę w klatce, nic nie może nam uczynić, dopóki się do niego nie zbliżamy. Lecz kiedy klatkę otworzymy przez grzech, to już koniec z nami. Tylko Jezus i Maryja mogą go na nowo zamknąć w poprzednim miejscu i uratować nas, i uleczyć rany.

Zdemaskujmy nieprzyjaciela i zagrożenia dla naszej duszy, które wcale nie są tak odległe.

Zagadnienia

Wpływom szatana, świadomie lub podświadomie, możemy ulegać m.in. przez:

Satanizm – odrzucenie Boga i oddawanie czci szatanowi, zwracanie się do niego o pomoc, zawarcie z nim paktu, udział w czarnej mszy i innych praktykach satanistycznych, wampiryzm, powierzenie innym diabłu, zabawa w diabła.

Świętokradztwo – np. fałszywa spowiedź (bez skruchy lub gdy penitent kłamie) i Komunia św.;

profanacja Eucharystii (przyjęcie Komunii św. ze złą intencją, by ją sprofanować lub przyjęcie Komunii św. w grzechu śmiertelnym, lub w sposób lekceważący), miejsc świętych, krzyża, świętych obrazów.

Spirytyzm – wywoływanie duchów zmarłych, szukanie u nich wiedzy; zwracanie się do duchów jako do przewodników – metoda Silvy, ustawienia Hellingera; udział w święcie duchów Halloween.

Wróżbiarstwo – przepowiednie przyszłości, m.in. za pomocą: kart tarota, chiromancji, numerologii, lania wosku, korzystania z senników, używania wahadełka, korzystanie z porad astrologa i jasnowidza.

Czarna magia, uroki, guśła – praktyki magów, szamanów i czarownic z udziałem złych duchów przez różne rytuały np. voodoo; korzystanie z ksiąg zaklęć i czarów.

Przekleństwa – złorzeczenia rzucone na dzieci, rodziców, krewnych, sąsiadów, współpracowników, krzywdzicieli; życzenie komuś śmierci, choroby, niepowodzenia; odsyłanie kogoś do złego ducha. Przekleństwa często łączą się z brakiem przebaczenia, gniewem i złością, nienawiścią.

Przesady – nieracjonalne przekonanie, że coś musi lub może się stać, wykonywanie zabobonnych czynności, wiara w znaki Zodiaku i horoskopy. Jest to brak wiary w Boga i zastąpienie własnymi przekonaniem.

Okultyzm, New Age – kult energii, oczyszczanie i rozwijanie czakramów, kundalini, feng shui, psychokineza, telepatia, podróże astralne, uznawanie reinkarnacji.

Medycyna okultystyczna – bioenergoterapia, metoda Reiki, przekazywanie „energii”, homeopatia, odczynianie uroków, masaże energetyzujące, metody tzw. szybkiego wychodzenia z uzależnień.

Literatura ezoteryczna – książki o magii, czarach, rytuałach okultystycznych m.in. *Biblia szatana, Zmierzch*; czasopisma: „Wróżka”, „Nieznany świat”, „Szaman” czy „Witch”.

Muzyka satanistyczna – ostra muzyka rockowa, heavy metal, techno; udział w koncertach, dyskotekach z muzyką promującą treści wrogie chrześcijaństwu.

Medialne kanały – agresywne i demoniczne gry komputerowe; komiksy, bajki i filmy promujące praktyki okultystyczne i przemoc; programy promujące rytuały i teksty satanistyczne.

Szkolne praktyki – ćwiczenia wyciszające i oddechowe odwołujące się do energii kosmicznych, parapsychiczne wizualizacje, przedstawianie mandali.

Niektóre metody doskonalenia ciała i umysłu – wschodnie sztuki walki, np. kung-fu, aikido, tai chi; joga jako religia, medytacja transcendentalna,

metoda szybkiego uczenia się języków obcych, która polega na wpływaniu na podświadomość; te kursy tzw. pozytywnego myślenia, które zakładają twórczą moc człowieka, niezależnie od Boga.

Talizmany – znaki satanistyczne np. pentagram; wiara w amulety chroniące przed nieszczęściami i zapewniające sukces (może to być np. podkowa, drzewko szczęścia, jeśli są traktowane jako amulety); pierścień Atlantów; figurki i wizerunki bożków (np. Buddy, Sai Baby), papirusy egipskie z symbolami satanistycznymi, znak Ying Yang.

Tatuże – smok, skorpion, odwrócony krzyż; rytualne kolczykowanie ciała.

Zniewolenia – narkomania, alkoholizm, niktynizm, lekomania, erotomania, prostytutcja, pornografia, uzależnienie od telewizji, Internetu, gier hazardowych; wszelkie formy konsumizmu i inne.

Gdy dzisiaj wielu ludzi odchodzi od wiary w Boga żywego i bezmyślnie wchodzi w krąg działania szatana, jesteśmy wezwani do czujności i walki przeciwko zakusom złego ducha.

PYTANIA DO RACHUNKU SUMIENIA

(ciąg dalszy w następnym numerze publikacji)

1. Czy chciałeś zbuntować się przeciwko Bogu?
 - chciałeś złego ducha poprosić o pomoc, by coś osiągnąć?
2. Czy jest w Tobie pragnienie posiadania nadzwyczajnej mocy i zdolności? Czy zastanawiasz się nad źródłem pochodzenia nadprzyrodzonych umiejętności? (źródła duchowej mocy są dwa: dane od Boga lub od Złego).
3. Jaka jest Twoja obecna więź z Bogiem?
4. Czy popełniłeś kiedyś świętokradztwo?

Świętokradztwo polega na profanowaniu lub niegodnym traktowaniu sakramentów i innych czynności liturgicznych, jak również osób, rzeczy i miejsc poświęconych Bogu. Świętokradztwo jest grzechem ciężkim, jeżeli jest popełnione przeciw Eucharystii, ponieważ w tym sakramencie jest obecne w sposób substancjalny Ciało samego Chrystusa (Katechizm Kościoła katolickiego 2120).
5. Czy przynależałeś do ateistycznych organizacji lub stowarzyszeń, brałeś czynny lub bierny udział w zwalczaniu wiary religijnej, usuwaniu emblematów religijnych, hamowaniu budowy, odbudowy lub rozbudowy obiektów sakralnych
 - nieodpowiednio zachowywałeś się w kościele lub innych świątyniach, ośmieszałeś lub profanowałeś rzeczy, miejsca lub gesty sakralne
 - znieważałeś Najświętszy Sakrament

- nie modliłeś się
- modliłeś się w pośpiechu, niedbale
- nie uważałeś niedzieli za Dzień Pański, wykonywałeś niepotrzebne prace w tym dniu
- nie dokładałeś starań w zdobywanie wiedzy religijnej i jej pogłębianie
- nie czytałeś Pisma Świętego
- bez szacunku wymawiałeś imię Boga, Chrystusa i świętych, lekceważąco wyrażałeś się na temat wiary i religii
- nie dbałeś o rozwój życia wewnętrznego i pełniejszą miłość do Boga, zadowalając się przeciętnością, formalizmem i rutyną
- zapierałeś się wiary w Boga
- profanowałeś święte obrazy lub rzeźby
- zakładałeś / łaś niegodny strój, np. krótka spódnica, spodnie, krótka koszulka z dekoltem, obcisłe stroje
- lub w niewłaściwy sposób zachowywałeś się w świątyni, np. żucie gumy, rozmowa przez telefon komórkowy, brak zaangażowania, niewłaściwa postawa ciała: zewnętrzna, np. założone ręce; postawa wewnętrzna: jako widz i obserwator, krytyk
- niegodnie przyjmowałeś sakramenty, czyli bez wiary, nadziei, miłości, należytej czci Bogu?
- naśmiewałeś i żartowałeś w sposób niestosowny z księżymi lub osób konsekrowanych?
- lekceważyłeś Kościół Święty Rzymskokatolicki i podważałeś jego autorytet?

Przestrogi i pytania zostały spisane przez księży egzorcystów. Jest to pomoc w przeprowadzeniu dokładnego rachunku sumienia przed spowiedzią; zwłaszcza dla tych, którzy chcą rozpocząć drogę nawrócenia i oczyścić się z tego, co zatrzuwa ich duszę i ciało.

SPIS TREŚCI

Wstęp	5
Duchowy pokarm	7
Nabożeństwo do Najświętszej Maryi Panny ..	9
Sposoby rozważania różańca świętego	14
Imiona naszej Matki	18
Obietnice Matki Bożej dla odmawiających różaniec święty	23
Rozważania różańcowe	25
Różaniec ocala	53
Przestrogi pomocne w oczyszczeniu duszy i ciała	56
Pytania do rachunku sumienia	61

Polecamy

Ks. Michał Dłutowski:

Cykl katechez o Bożym Miłosierdziu

Droga świętości szlakiem misji św. Faustyny

Część I: *Formy kultu Bożego Miłosierdzia*, Ząbki 2009.

Część II: *Nasza rodzina domem Bożego Miłosierdzia*,
Ząbki 2009.

Część III: *Orędzie Bożego Miłosierdzia w parafii*
(dla kapłanów), Ząbki 2010.

Czas walki duchowej, Warszawa 2011.

Dla Jego bolesnej męki, Ząbki 2012.

Za Jezusem Miłosiernym, Ząbki 2012.

Przygotujcie drogę Panu, Ząbki 2013.

Ogień z nieba, Ząbki 2013

Domowe Ogniska Miłosierdzia, nr 1, Ząbki 2014

Domowe Ogniska Miłosierdzia, nr 2, *Źródło*
niepokalanej, Ząbki 2014

Ks. Mariusz Bernyś, ks. Michał Dłutowski:

Jezus przyszedł do mojego domu, Ząbki 2011.

(książka dostępna jako audiobook)

Nie lękaj się niczego, Ząbki 2014.

Ks. Mariusz Bernyś:

Szpital na Banacha, Warszawa 2011.

Jan Paweł II i Siostra Faustyna. Potęga Bożego
Miłosierdzia, Ząbki 2011.

Wiersze o Miłości, Ząbki 2012

Książki można nabyć:

www.apostolicum.pl